

## ΧΑΛΙΚΕΣ.

— Τί τὰ θέλεις, ἔλεγεν ὁ Ε. μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ἐγὼ πιστεύω εἰς τὸν ἄλλον κόσμον.

— "Β, σὺν πιστεύεις, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Β. δάνεισέ μου ἐδῶ χίλια φράγκα καὶ σ' τὰ ἐπιστρέφω σ' τὸν ἄλλον κόσμον.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς ὁ Σωκράτης ἔγεινε τόσῳ μέγας φιλόσοφος, ἀφοῦ ἦτο καὶ σύζυγος τῆς Ξανθίππης. Νὰ συλλαμβάνῃ κανεὶς ἰδέας πλησίον γυναικὸς ἣτις ξεφωνίζει! "Εν τούτοις δὲν κατόρθωσε νὰ γράψῃ οὔτε μίαν γραμμὴν τοῦλάχιστον ἐγὼ δὲν γνωρίζω κανέν χειρόγραφον τοῦ Σωκράτους.

"Ανεγίνωσκον τὸ ποίημα εἰς τὸν Καλδεῶνα τοῦ Ματαράγκα καὶ ἀπεκοιμήθην· ὠνειρεύθηκα ὅτι τὸ ἀναγινώσκω ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον μου τρεῖς φορές ἐξύπνησα.

"Οταν χορεύῃ ἡ παχεῖα κυρία Θ. νομίζεις ὅτι τὴν βλέπεις ἐπιβαίνουσιν ὄνου.

Δὲν γνωρίζω ἂν ἡ κυρία Ζ. εἶναι ἐνάρετος· γνωρίζω, φεῦ! τὴν ἀσχημίαν τῆς καὶ ἡ ἀσχημία εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς ἀρετῆς.

"Δμα διηγῆσαι κάτι τι, ὀνόμαζε τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ἀληθινὰ των ὀνόματα· ὅταν περιορισθῇς νὰ δώσῃς εἰκόνα ἑνὸς ὄνου, ἡμέσως μία δωδεκάς παιοχρόων ἀηδόνων τῆς Πλάκας θὰ σὲ περικυκλώσῃ. «Καλὲ τί θὰ πῇ, δὲν γνωρίζω ἐγὼ τὰ μακρυὰ μου αὐτιά;» θὰ σοῦ λέγῃ ὁ ὄνος. «Αὐτοὶ εἶναι οἱ ὀγκηθμοί μου, ὀμιλεῖς γιὰ τὴ φωνή μου.» — «Αὐτὸς ὁ γαιέδαρος, ἄ! εἶμαι δλάκερος ἐγώ.» "Οσον θέλεις, κρέψε με, ἡ πατρίς μου "Ελλάς θὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ. "Εγὼ εἶμαι ὁ γαιέδαρος, μάλιστα, κύριε, μάλιστα.» — Οὕτω πως ἤθελαν νὰ φεισθῇς ἑνὸς βλακὸς καὶ ἰδοὺ τώρα δώδεκα μαζί σοῦ κακίζουν.

Δὲν ἀνέγνωσα τὸ εἰς τὸν Καλδεῶνα ποίημα τοῦ Ματαράγκα, μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι λιγάκι μοιάζει τὸ ποίημα τοῦ Καμπούρογλου, τὸ ὁποῖον ἐπίσης δὲν ἀνέγνωσα.

Οἱ ἀγγλικοὶ νόμοι ἀπαγορεύουν εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ οἷον δήποτε δίκαιον παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων· τῷ ἐπιτρέπουν ὅμως ἂν θέλῃ νὰ μὴ ἀρνῇται ὁσάκις τοῦ προσφέρεται κρέας ἢ ποτόν. "Ελπίζομεν ὅτι τὴν πληροφορίαν μας ταύτην θὰ σπεύσουν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν οἱ προσβεβλημένοι ὑπὸ Βελενδζιτιδῶς.

Βλέπων τὰς ἀποπείρας ὀργάνων τινῶν τῆς συμπολιτεύσεως ὅπως ἀναγκάσων καὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἔχει καὶ αὐτὴ τοὺς ληστὰς τῆς ἐνθυμούμαι τοὺς νησιώτας τῆς "Ιαπωνίας οἵτινες ἐὰν τυχὸν πατήσῃς τὸν κά-

λον τοὺς ἐλκύοντες εὐθὺς τὸ ξίφος σχίζουσιν τὴν κοιλίαν των· ἔπειτα δὲ εὐγενέστατα σοῦ δίδουν τὸ ὄπλον, ἀπαιτοῦντες νὰ πράξῃς τὸ ἴδιον πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ πατήματος.

"Ονούφριος.

## ΜΑΪΕ!

"Ανθοστεφανωμένε Μάϊε, τί σκυθρωπάξεις;  
Ποία φρικώδης ἀλγηδὼν μαστίζει τὴν χαρὰ σου;  
Τί θλίβεις τὴν καρδίαν σου καὶ ὅλ' ἀναστενάξεις;  
Γιατὶ δροσίξεις τ' ἄνθη σου μ' αὐτὰ τὰ δάκρυά σου;  
"Α! οἱ γλαυκοὶ σου ὀφθαλμοὶ τὸν οὐρανὸν θαλόνουν  
"Σὰν ἀφρισμένα κύματα ὅταν μαζί μαλόνουν!

Μήπως δυσареστήθηκες ἀπὸ τὴν ὑποδοχή μας;  
Ναί, δὲν περίμενες νὰ ἔρῃς Πατήσια καὶ Σεπόλια;  
"Αλλ' αἰσθημα ἐλευθεριᾶς νὰ λάμπῃ στὴν ψυχὴν μας,  
Κι' ἀντὶ ὀργάνων μουσικῶν συρίζοντα τὰ βόλια,  
Καὶ τὰ σπαθιά ἀστράπτοντα στῆς μάχης τὰ πεδία,  
"Εκεῖ ποῦ διακρίνεται ἡ εὐγενὴς καρδιά.

"Εκεῖ ὁ "Αρης κατοικεῖ μὲ τόξον εἰς τὴν χεῖρα,  
Καὶ δάφνης χρυσοῦς στέφανος κοσμεῖ τὴν κεφαλὴν του·  
"Εκεῖ παλαίει ἡ τιμὴ μὲ τὴν ἀγρία μοῖρα  
Κι' ὁ θάνατος ἀγέρωχος δεικνύει τὴν μορφὴν του,  
"Εκεῖ κανόνι κελαδεῖ καὶ ἵππος χρεμετίζει  
Κ' ἡ πεδιάς τὰ χόρτα τῆς μὲ αἶμα τὰ ποτίζει.

Αἰῶνας τέσσαρας μετρεῖ ὑπὸ ζυγὸν δουλείας  
"Ο ἀδελφός μας, θεωρῶν μακρὰν τοῦ οὐρανοῦ τοῦ  
"Αστέρα, φλόγας χύνοντα κατὰ τῆς τυραννίας  
Καὶ ἡ ἐλπίς σπινθήριζε ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ του.  
"Ελπίς! ὦ λέξις ποθητὴ, "Ελπίς καὶ σὺ δὲν ἦσο;  
"Ελπίδας δὲν τοῦ ἔφερες; Μάϊος δὲν καλεῖσο;

"Ω τέλος ἤλθες Μάϊε τετρακοσίων χρόνων!  
"Ηλθες παιδρὸς ὡς ἄλλοτε νὰ πέσῃς στὴν ἀγκάλῃ  
Τοῦ "Αρεως, νὰ λυτρωθῇ τῶν στεναγμῶν καὶ πόνων  
"Ο φίλτατός μας ἀδελφός, πλὴν τότε ἦσαν ἄλλοι!  
Τότε σ' ἐδέχθη ἡ τιμὴ καὶ τὸ εἰκοσιένα,  
Τώρα κλεψιά κι' ἀτίμως τοῦ ὀγδοηταένα.

Καὶ ἦδη θνήσκες, Μάϊε, ὠχρὸς καὶ μαραμένος  
"Εχὼν ὁδύνην στὴν καρδίαν καὶ δάκρυ εἰς τὸ ὄμμα,  
Χεῖλη χωρὶς μεϊδιάμα, πονῶν καὶ ὑβρισμένος,  
Τὸν θαλερόν σου στέφανον ρίπτεις βορὰ στὸ χῶμα.  
Ναί, χύσε, χύσε δάκρυα, γιὰ τὴν πτωχὴν πατρίδα  
Κι' αὐτὴ ὑβρίσθη, ἔπεσε, τῆς σπάσαν τὴν ἀσπίδα.

Μαρία.